

ges af en politik, som Dansk Folkeparti er arkitekten bag. Det vil vi fra SF's side ikke føle os trykke ved, og derfor vil vi stemme imod forslaget.

Formanden:

Tak til hr. Kamal Qureshi. Der er vist ingen ordfører fra Enhedslisten, og så er det hr. Høgni Hoydal.

Høgni Hoydal (TF):

Jeg har på et samråd med ministeren fået stadfæstet, at man, når det gælder folk, der søger om statsborgerskab, og som er bosiddende i Færøerne og Grønland, vil dispensere fra kravet om denne indfødsretsprøve. Det er som sådan udmærket. Jeg tillader mig dog alligevel at gøre nogle principielle betragtninger over dette lovforslag, for det ligger mig meget på sinde.

Jeg ser denne lov som del af en lang række lovforslag og en politik, som er udtryk for en gammeldags nationalisme og et på mange måder uhyggeligt menneskesyn. Det, man er i færd med at gøre her, er at sætte statsborgerskab lig med en bestemt kultur eller et bestemt sprog, en bestemt værdi af mennesker. Det kan kun blive et redskab til ensretning og til eksklusion af mennesker, fordi man med dette udelukker alle de folk, der ikke lever op til det billede af, hvad en dansk statsborger er. Man er altså i færd med at skabe en dansk statsborger i Dansk Folkepartis billede, som situationen er i øjeblikket.

Kl. 14.30

En ting er, at vi har fået dispensation for dem, der søger fra Færøerne og Grønland, en undtagelse, der bekræfter reglen, men vi har jo her også hørt om de psykisk syge. Man kunne også spørge: Hvad med dem, der ikke er gode til historie og årstal, dem, der har klaret sig dårligt i skolen? Skal de ikke nyde samme rettigheder som andre? Hvad med dem, der er ordblinde? Hvad med døve og stumme osv. osv.? Man er i færd med lave et redskab, som efter min mening er udtryk for et meget uhyggeligt menneskesyn.

Efter min mening udgør et statsborgerskab en rettighed og nogle pligter, der følger den borger, der nu har bopæl i den stat, som han er bosiddende i, og kravet er ligestilling og lige rettigheder.

Danmark er jo en gammel kolonimagt og har ikke blot haft Færøerne og Grønland som kolonier, men også Island og før det Norge. Og taler vi lidt historie her, så skal vi ikke mange år tilbage, før den danske konge omtalte det danske

rige og dansk statsborgerskab som gældende beboerne i vore riger og vore lande, fuldt ud vidende om, at det danske statsborgerskab ikke var knyttet til nogen bestemt sproglighed eller nogen bestemt kultur. Der var jo også færingere, der var grønlandere, der var islændinge, og der var nordmænd. I dag er man ved fuldstændig at sætte lighedstegn, sådan at dansk statsborgerskab er lig med en idealdanskhed.

Og så taler man om det her ligestillede rigsfællesskab. Hvis der nu var ligestilling mellem tre folk, som man mange gange hører gentaget her i dette land, ville man jo til den her danske statsborgerskabsprøve også skulle kræve, at de, der skal have statsborgerskab, også skal kende grønlandsk og færøsk sprog og historie. Det ønsker jeg nu ikke, men det ville være konsekvensen af det her.

Så jeg synes, det er et meget, meget betænkeligt lovforslag, også ud fra den tredje principielle betragtning, at jeg synes, det er forkert at give en minister myndighed til at fastsætte disse krav, som kommer til at blive fuldstændig afgørende for, om folk får de samme rettigheder og pligter, som andre har i dette samfund.

Så ud fra de tre betragtninger synes jeg altså, at man skulle lægge en helt linje med hensyn til de her krav. Jeg synes som sagt, det er udtryk for gammeldags nationalisme, og jeg vil advare imod dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg kender ikke så meget til hr. Høgni Hoydal, men jeg har på forhånd velvilje og respekt for ham, og derfor kan jeg ikke lade være med at stille ham følgende spørgsmål, når han nu i fuld alvor siger, at det, der ligger i dette lovforslag, fører til ensretning: Ved hr. Høgni Hoydal ikke, at et folk jo normalt har en fælles identitet, fælles kultur? Det er det ord, der i dag bruges overalt som grundordet, det, der hedder sammenhængskraft. Er hr. Høgni Hoydal fuldstændig fremmed for, at for at et folk og et folkestyre kan fungere, er sammenhængskraften nødvendig? Vil hr. Høgni Hoydal virkelig i fuld alvor kalde sammenhængskraft for ensretning?

(Kort bemærkning).

Høgni Hoydal (TF):

Nej, jeg vil ikke kalde sammenhængskraft for ensretning, slet ikke. Hvis man er borger i et land, i et samfund eller i en stat, så vil man gennem sit ophold, når man søger statsborgerskab